

Spolykaná písmenka

triton

Alexandra,
Vokurková

ilustrace:
Sofie Helfert

82

Text © Alexandra Vokurková, 2024
© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2024
Illustrations © Sofie Helfert, 2024
Cover design © Markéta Vydrová, 2024

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,
v Praze roku 2024 jako svou 2942. publikaci.
Vydání 1.
Jazyková redakce a korektury Eliška Pospíšilová.
Ilustrace Sofie Helfert.
Grafický návrh obálky Markéta Vydrová.
Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH.
Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o.
www.tridistri.cz
ISBN 978-80-7684-322-6

Byla jednou jedna holčička Viktorka, která měla moc ráda písmenka. Spousta dětí má ráda písmena – na čtení, na psaní i na hraní, ale Viktorka je jedla a písmena jí moc chutnala.

Když byla holčička Viktorie ještě malá, neuměla dobře vyslovovat. Třeba místo svého jména Viktorie říkala jenom Ityje. Podobně mluví všechny malé děti, jenže jak Viktorie rostla, její mluvení se ani trochu nelepšilo.

Neříkala kočka, ale jenom oka, místo motor-ka říkala oto a místo palačinka pana. Kromě maminky nikdo nevěděl, co chce. A když prosila o palačinky, podali jí místo jídla panenku.

Maminka se na ni zlobila. „I ty jedna Ityje,“ říkala jí jménem, které Viktorce už zůstalo. „Nikdo ti nerozumí, nedostaneš palačinky a budeš o hladu. Mluv pořádně!“ přikazovala.

Ale Viktorie si myslela něco jiného. „Edu o lau, ky pam imeka, e nadea o yta!“ Že jste Viktorii nerozuměli? To šlo vážně těžko, ale její

maminka věděla, že řekla: „Nebudu o hladu, když papám písmenka, jsem najedená dosyta!“ Už si toho také všimla, Viktorie čím dál tím méně jedla, a přitom byla pořád pěkně buclatá. Zato čím dál víc mluvila tou svojí řečí. Mamince pak vysvětlila, jak jednotlivá písmenka chutnají. Tak třeba P má příchut provensálské paštiky, J chutná po jahodách se šlehačkou, R je jako ořechy a C a S jsou sladká jako cumel. Příchutě

se pěkně míchají, když písmena spolykáte rovnou po slabikách.

„Má to ta holka vlastně dobře zařízeno,“ pomyslela si nakonec maminka a byla ráda, že pro dcerku nemusí moc vařit. I tatínek byl rád, že ušetří na jídle, které pořád zdražovalo. A tak rodiče přestali Viktorčino mluvení řešit. Hlavně že se sama uživí.

Viktorii chutnala písmenka čím dál víc. Celé dny mluvila a mluvila a hltala písmenka, jedno po druhém i dohromady. Zkoušela různé příchutě, sendviče a obložené chlebičky. Měla ráda mleté R s polevou ze slabiky SU. Občas si namíchala koktejlové JI a zakousla to praženými Káčky. Hrozně tloustla a všude po těle se jí dělaly pupínky, nejvíc na zádech. Svědily,